

TAINA MIRELUI SI A MIRESEI

Taina existenței voastre a existat de la început, înainte de a vă trezi, înainte de această conferință și înainte de a vă confrunța cu problemele și poverile cu care vă confrunțați, înainte să fi avut vreo grijă, înainte de a crește mari, înainte de a avea vreo responsabilitate, înainte de a ști ce este munca, înainte de a ști ce înseamnă să fii împovărat, înainte de a face primul pas ca și copil, înainte de a sta în odăița voastră, înainte ca mama voastră să vă țină pentru prima dată în brațe, înainte de a fi copacii, cerurile, norii sau orice altceva.

El este înainte de a exista orice altceva și înainte de a găsi însemnătatea existenței noastre pe pământ, am găsit existența Sa. La început a fost Dumnezeu și Dumnezeu este Dragoste. Deci, la început, înainte de a fi orice altceva, a fost Dragostea, iar Dragostea este Pomul Vieții. Noi existăm datorită dragostei de aceea, toată viața căutăm dragostea, o facem într-un fel sau altul, conștient sau inconștient, și viața noastră nu este completă până când nu o găsim cu adevărat; până când nu ne dedicăm cu totul dragostei și nu trăim pentru dragoste.

Așadar, indiferent ce faceți sau obțineți în viață, care sunt realizările voastre, fără dragoste, dacă nu trăiți pentru dragoste, totul este fără rost, este degeaba.

Dumnezeu este Dragoste, iar când a adus la suprafață creația, existența, a pus în scenă taina dragostei și a făcut viața inseparabilă de dragoste. El a creat bărbatul și femeia pentru ca prin ei să vină viața.

Astfel, când bărbatul și femeia vin împreună într-un legământ al dragostei, are loc ceea ce noi numim: căsătoria.

Mirele și mireasa vin împreună într-o unire sfântă numită nunta. De aceea sunt atât de frumoase nunțile: pentru că ele conțin această taină veșnică și divină, dar există o nuntă care este plină de taina lui Dumnezeu, iar aceea este vechea nuntă ebraică.

Pentru aceasta, aș vrea să vă duc înapoi, să uităm că suntem în Pennsylvania, și să mergem în Israel, în zilele lui Mesia, la taina nunții ebraice, pentru că atunci totul se desfășura astfel:

O fată evreică și un băiat evreu creșteau separat, în case diferite și de multe ori nu se cunoșteau până la timpul întâlnirii lor. Ambii știau că aveau să se căsătorească, dar de cele mai multe ori nu știau cu cine; fecioara evreică visa multă vreme ziua în care avea să-și găsească iubitul și să fie alăturată lui.

Când cei doi tineri împlinesc vârsta potrivită, încep pregătirile pentru căsătorie, iar când totul este gata, căsătoria se desfășoară astfel:

Mirele evreu trebuie să-și părăsească locuința, casa, și să călătorească spre casa miresei, să meargă la casa tatălui ei. El merge și o vizitează, fie că locuiește în josul străzii, sau într-un oraș din celălalt capăt al țării; el trebuie să meargă în casa ei indiferent unde este: într-un palat sau într-o mocirlă; mirele trebuie să-și viziteze mireasa, iar mireasa și casa ei, trebuie să deschidă ușa și să-l lase înăuntru pe viitorul mire. Și acolo, în casa ei, el își declară dragostea pe care i-o poartă. Dar când merge să facă aceasta, el trebuie să ofere un dar pentru ea, un dar scump numit Mohar în ebraică. Trebuie să fie scump pentru că este semnul dragostei lui pentru ea, este cadoul de nuntă. Apoi, el o cere de soție, iar ea trebuie să aleagă. Adesea, el este un străin pe care de-abia dacă l-a văzut vreodată, iar a spune „Da!” înseamnă să părăsească tot ceea ce a cunoscut până atunci și să îmbrățișeze ceva ce nu a văzut niciodată; înseamnă să-și părăsească familia, prietenii și casa, pentru a merge undeva unde nu a mai fost niciodată.

Dacă fata spune: „Da”, este oferit Moharul, iar ea este eliberată de legăturile pe care le avea cu casa ei, apoi cei doi își dau cuvântul unul celuilalt și intră într-un legământ, împărtășesc un pahar de vin împreună și este dată o binecuvântare. Din clipa aceea, ea este Kalah, Mireasa, iar el este Hatan, Mirele și sunt considerați căsătoriți pe baza promisiunii făcute de amândoi.

După ce este pecetluit legământul, Hatan, Mirele îi spune miresei sale „Bun rămas” și pleacă.

Prima vizită, numită Hedushim, este încheiată după ce ei și-au făcut o promisiune unul altuia și s-au dedicat unul altuia.

Apoi, mirele se întoarce la casa lui și astfel începe marea despărțire: cei doi locuiesc în locuri diferite timp de aproximativ un an, iar mirele își petrece timpul pregătind o casă pentru mireasa sa. În Israel există o lege conform căreia casa mirelui trebuie să fie cel puțin la fel de bună ca și casa din care vine ea.

Mireasa petrece timpul cât sunt despărțiți, pregătindu-se pentru mire, pentru căsătorie. Pentru ea totul arată la fel, pentru că se află încă în casa tatălui ei, este încă fiica tatălui ei, în casa tatălui ei, dar cu toate acestea, nu mai este fiica lui. Acum, ea este Kalah, mireasa, fiindcă este promisă. Totul este la fel pentru ea, este neschimbat, dar este promisă. Casa ei, camera ei arată la fel, dar ea se află sub un legământ și este a mirelui ei. Acum, camera ei a devenit camera miresei doar pentru a o pregăti pentru acea zi. Ea trebuie să se sfințească, să se păstreze neîntinată și să nu se dăruiască altcuiva, chiar să se ascundă sub un voal pentru a se păstra numai pentru el.

Kalah își petrece timpul pregătindu-se să spună „la revedere”, la tot ce a cunoscut, să renunțe la vechea ei casă, la toate avuțiile ei, la poverile ei, la plăcerile ei, la ispitele ei, la drepturile ei, la totul. Dintr-o dată, nu mai contează cum arată camera ei deoarece ea este îndrăgostită, îl are pe el. Astfel, ea are un singur scop: să nu mai fie legată de casa ei, ci să se pregătească să fie tovarășa lui și să devină frumoasă pentru el. Ea este iubita lui, dar nu-l vede.

În perioada aceasta cât sunt despărțiți, mirele îi trimite miresei un dar numit Matan. Nu este prețul plătit, ci este un dar de dragoste, ca s-o încurajeze în zilele despărțirii lor, ca s-o împodobească, ca să-și exprime dragostea pe care i-o poartă și ca s-o asigure că totul este la fel.

Apoi, zilele de pregătire din timpul despărțirii ajung la sfârșit; mirele termină de pregătit casa pentru mireasa sa.

El se îmbracă în hainele sale împărătești, se îmbracă la fel ca un împărat, cu o podoabă pe capul său și este înconjurat de prietenii săi, pentru că este ziua Hatunah, ziua nunții. Este manifestarea a ceea ce ei și-au făgăduit în taină; acum vine la suprafață.

Mirele și tovarășii săi încep o călătorie de procesiune spre casa miresei. Este a doua sa vizită, a doua sa venire.

La prima sa venire, a fost îmbrăcat în hainele de zi cu zi, dar acum vine ca împărat.

Când a venit prima dată, totul a avut loc în taină, dar acum, totul se oprește, tot orașul se întoarce și privește să-l vadă pe mire venind pe străzi însoțit de prietenii săi. Este noapte, de aceea mirele și prietenii săi, vin cu torțe pe care le țin ridicate sus, cântând cântece de dragoste și laudându-L pe Dumnezeu, pe străzile deschise

ale orașelor.

Între timp, mireasa se pregătește, cu domnișoarele ei de onoare: este spălată, unsă cu ulei de măslină, parfumată cu mirodenii, împodobită cu pietre scumpe, pe capul ei este pusă o cunună împărătească și este pregătită ca împărăteasă. Odată, ea a fost o fiică, dar acum este Kalah, mireasa.

Domnișoarele ei de onoare stau de veghe pentru a vedea primul semn al apariției mirelui. Unele dintre ele stau afară așteptând cu candelile aprinse, iar când văd prima torță a alaiului Mirelui, ele aud strigarea: „Iată, vine mirele!”

Mirele și prietenii săi se apropie de casa miresei, iar casa ei este luminată de luminători care radiază lumina care arată marea așteptare. Când ajung, mirele și prietenii lui nu intră în casă, ci stau afară și acolo așteaptă apariția miresei, iar ea apare la ușă emoționată, dar entuziasmată. A pășit de mii de ori prin ușa aceea ca fiică, dar acum este pentru ultima dată când va păși prin ea.

Domnișoarele ei o ajută să iasă afară și o duc la mire, iar în timp ce ei stau și se uită unul la altul, toți ceilalți se uită la un împărat și la o împărăteasă. Fața ei este acoperită cu un voal, iar el îi spune: „Ridică-ți voalul!” Ea și-l ridică emoționată, iar după ce stau puțin și se privesc față în față, și-l pune din nou.

Apoi, cei doi sunt ridicați de un tron purtat de prietenii lor; sunt ridicați în mijlocul bucuriei generale și astfel începe, cu mult fast, marea procesiune la care participă prietenii mirelui și ai miresei.

Procesiunea de la casa miresei la casa mirelui are loc în lumina torțelor aprinse și într-o mare bucurie, așa cum este scris:

„Strigătele de bucurie și strigătele de veselie, cântecele mirelui și cântecele miresei sunt auzite în țară, pe străzile casei ei.”

Mireasa privește în urmă, la casa ei și o vede cum devine tot mai mică, până când dispare de tot. Ea știe că nu va mai fi casa ei și așteaptă să vadă casa pe care n-a văzut-o niciodată, casa în care nu a locuit niciodată. Atunci o vede pentru prima dată, ridicată, nouă, pregătită, împodobită și așteptând-o pe ea.

În casă și în afara casei sunt familia și prietenii lor, care așteaptă să-i primească și spun: „Bine ai venit, mire! Bine ai venit, mireasă!”

Apoi, ei sunt lăsați jos de pe acel tron și pășesc spre intrare. Mirele își ia mireasa și o trece pragul casei, iar oamenii îi împodobesc cu binecuvântări. Ea intră în casa mirelui, pe care nu a văzut-o niciodată înainte, la care s-a gândit și pe care a visat-o în camera ei, și care de acum înainte va fi casa ei.

Ei merg înăuntru în mijlocul bucuriei; este o mare sărbătoare, o sărbătoare care ține șapte zile, iar în casă, pentru ei este pregătit un acoperământ de nuntă, numit Hupah, un simbol al unirii mirelui și al miresei sub acoperământul mirelui; când ea vine sub el, tot ce este al lui, devine și al ei. Cei doi stau sub Hupah ca împărat și împărăteasă, stau unul lângă celălalt, în timp ce ceilalți sărbătoresc.

Cei doi ridică un pahar de vin, ca simbol al unității lor, primul din ziua când s-au promis unul altuia, în taină. În timpul celor șapte zile de sărbătoare, cei doi se strecoară în camera mirelui, iar acolo în cameră, se dăruiesc unul altuia; cei doi devin una și astfel, Taina mirelui și a miresei este încheiată.

Și acum, să privim însemnătatea, însemnătatea Vieții.

Fiecare ființă are o poveste de dragoste, iar Taina existenței ei începe cu Hatan, Hatan Hatanim, cu Mirele tuturor mirilor, ceea ce v-am povestit, fiind doar o umbră a ceea ce va veni.

Hatan Olam, Mirele existenței, este Cel care este de la început și prin care s-au făcut toate lucrurile: așa cum femeia a fost luată din coasta bărbatului, așa a venit Universul din El. El este Sursa Dragostei, Singurul Dătător al Vieții, Cel fără de care totul este gol și tânjește după împlinire, Cel fără a cărui Dragoste nimic nu are sens.

Cine este Mirele? Mirele este Cel veșnic, Dumnezeu, Cel Atotputernic, Împăratul Universului.

Care este Taina Mirelui? În ebraică, cuvântul Hatan vine de la Cel care se alătură în dragoste și care este Dumnezeu. El nu este rece sau distant, ci este Hatan, Cel care tânjește să Se alăture în dragoste cu iubiții Săi.

Dar partea cealaltă a tainei este Mireasa. Cine este Mireasa? Ea este chiar aici, dar așa cum nu puteți vedea Mirele, nu puteți vedea nici Mireasa.

Glasul Mirelui Își cheamă chiar acum Mireasa spunând: „Tu ești Mireasa; tu ești Mireasa Mea.” Cine? Fiecare dintre voi: bărbat sau femeie, evreu sau dintre

neamuri, tânăr sau bătrân, sfânt sau care se zbate să fie sfânt. Tu ești Mireasa Mea; ai fost creată ca să fii Mireasa Mea. Ai venit la existență pentru un singur motiv: să fii Mireasa Mea.

Acesta este motivul pentru care ființa ta tânjește după Mine, fie că îți dai seama, fie că nu. De aceea vrei să te căsătorești, de aceea alergi după lucruri de care poți să-ți legi sufletul (să-l căsătorești): după succes, siguranță, serviciu și multe alte lucruri. Tu ai fost creată ca să te căsătorești cu Mirele și numai cu Mirele. De aceea, nu există nimic altceva care să te mulțumească, pentru că tu ești Mireasa, Mireasa Mea, iar sufletul tău tânjește să fie una cu Mine.”

„Tu ești Mireasa Mea”, spune Mirele, „și Eu te-am cunoscut încă înainte ca să existi.” „Eu te-am chemat la existență”, zice Domnul. „Cunosc inima ta, temerile tale, slăbiciunile și greșelile tale înainte de a le face. Cunosc secretele tale, știu ce încerci să ascunzi, dar cu toate acestea, te iubesc. Tu existi ca să fii Mireasa Mea, iar Eu sunt Mirele tău, Sufletul tău.”

Iată, deci, Mirele și Mireasa, iar taina începe cu amândoi, fiecare dintre ei locuind într-o casă separată. Așadar, noi creștem într-o casă separată de a Lui, fără să-L cunoaștem, fără să-L vedem, dar tânjind tot timpul după Ceva mai mult, știind că există Ceva mai mult. Știind că există Ceva sau Cineva, fără care suntem goi, aceasta arătând că noi suntem Mireasa Lui și că suntem goi fără El.

Dacă ești gol pentru că El nu este în inima ta, este un lucru bun, fiindcă El este gata să vină înăuntru. Este povestea de dragoste dintre două case diferite: dintre Cel veșnic și cel vremelnic; dintre Mirele ceresc și Mireasa de pe pământ.

Potrivit tainei, nu poate fi nici o căsătorie până când Mirele nu călătorește de la Casa Lui, la casa Miresei.

Așadar, potrivit Tainei, cu două mii de ani în urmă, Mirele a făcut călătoria Sa, dar nu de-a lungul unui sat sau a unui oraș, ci de-a lungul veșniciei; Dumnezeu a venit pe pământ, Mirele existenței noastre a venit într-un trup asemenea nouă, Mirele veșniciei a călătorit pe tărâmul timpului și al spațiului, a venit în casa noastră, într-o lume plină de imperfecțiune și dezbinare, pentru că era casa voastră. El a venit la fel ca mirele ebraic, fără mult alai, și a făcut-o intenționat pentru că Mireasa trebuie să-L iubească, nu pentru bogățiile Sale, ci pentru El și numai pentru El.

Pentru El nu a contat în ce fel de casă era ea, fie că era o casă din lut sau o vilă,

Mirele a venit în casa lui Israel și în casa Miresei. La fel a venit și pentru voi; Mirele v-a vizitat pe fiecare în parte. Voi locuiți în locuințele voastre, separat, dar într-o zi ați auzit o bătaie în ușă: era Mirele care a venit după voi. El vine chiar și acum, pentru că aceasta este natura Lui; chiar dacă voi nu-L cunoașteți, El continuă să bată, Glasul Mirelui cheamă Mireasa și îi spune: „Nu sunt departe de tine, ci sunt chiar aici. Sunt aproape de fiecare, chiar și de persoana care stă lângă tine. Tu n-ai fi putut călători până la Mine, dar am venit Eu la tine, am venit la casa ta, indiferent cât de departe este ea. Nu contează, pentru că dragostea nu cunoaște distanțe, și indiferent cum arată casa ta, cât este de întunecată, de săracă și de rece, sau cât este de departe de Mine, Eu tot am venit și am bătut. Acum bat la ușa vieții și inimii tale, iar tu trebuie să Mă lași să intru cu adevărat. Lasă-Mă înăuntru! Deschide ușa, iubita Mea,” zice Mirele. „Deschide ușa inimii tale, deschide ușa brațelor tale, deschide ușa lacrimilor tale, a durerilor tale, a rănilor tale, a singurătății tale, a temerilor tale, a vinovăției tale, a regretelor și a neiertării, și lasă-Mă să intru înăuntru, lasă-Mă s-o ating. Trebuie să deschizi ușa și să Mă lași înăuntru, fără nici o reținere. Aceasta este singura cale prin care poți fi vindecată, este singura cale prin care poți fi umplută. De aceea ești, de aceea te-am creat, ca să pot veni înăuntru.”

Astfel, fecioara deschide ușa, iar Mirele vine în casa ei. El nu o judecă pentru casa ei, nu-l pasă cum arată, fiindcă a venit pentru ea. Așadar, Mirele vine în casa voastră și spune: „Eu am venit înăuntru, am venit în locurile tale ascunse și nu mai există nimic să ne poată despărți: poverile tale sunt poverile Mele, lacrimile tale sunt lacrimile Mele, slăbiciunile tale sunt slăbiciunile Mele, păcatele tale sunt păcatele Mele, iar problemele tale sunt acum problemele Mele; viața ta este Viața Mea și nu mai trebuie să treci singură prin nici o încercare, prin nici o povară, prin nici o ispită sau greutate, pentru că nu vei mai fi niciodată singură; împărtășește-Mi Mie tot ce te apasă și lasă-Mă pe Mine să port totul pentru tine.”

Așadar, Mirele intră în casa Miresei, dar potrivit tainei, pentru a exista o căsătorie trebuie să existe un dar, un dar pe care Mirele trebuie să îl dea Miresei și prin care să-i arate dragostea Lui.

Astfel, potrivit tainei, Mirele a venit acum două mii de ani pe acest pământ și a oferit cel mai mare dar posibil; El nu i-a dăruit aur sau argint, ci Și-a dăruit propria Sa Viață, Viața lui Dumnezeu; El Și-a dat Viața pentru ea, pentru voi, acesta fiind cel mai mare și mai valoros dar la care s-ar fi putut gândi cineva.

Deci, Glasul Mirelui spune: „Te-am iubit cu o dragoste veșnică; dragostea Mea pentru tine nu are sfârșit și, ca dovadă, ți-am dăruit cel mai prețios dar care există: Viața Mea.”

Așadar, indiferent cum a fost viața ta, cât de grea, indiferent de cât de multe ori te-ai simțit nedeamnă de dragostea Mea, Eu ți-am dat darul Meu; chiar dacă ai fi singura din Univers în starea aceasta, tot pe tine te-aș fi ales și ți l-aș fi dat, fiindcă ești singura pe care o iubesc, iar dragostea Mea pentru tine nu cunoaște limite. Datorită dragostei Mele, nu vei mai fi numită niciodată uitată sau respinsă și nu vei mai simți necazul, ci vei fi Singura, Unica.

Din clipa aceasta, nu contează dacă nu vei simți dragostea Mea aproape sau departe, pentru că Eu ți-am dat darul Meu. Adu-ți aminte de aceasta, iubita Mea, fiindcă chiar dacă vremurile se schimbă și vor fi bune sau rele, tu ai dragostea Mea.

Așadar, Mirele îi oferă Miresei darul Său. Apoi, Mirele, Hatan, îi cere iubitei Sale să fie Mireasa Sa, iar când face aceasta, ea este speriată din pricina alegerii pe care trebuie s-o facă, fiindcă El îi cere să părăsească totul și să-L urmeze. El îi cere să părăsească totul, tot ce a văzut până atunci, lucrurile cu care s-a familiarizat; chiar dacă a fost greu și întunecat, ea s-a obișnuit cu acele lucruri, iar acum îi este greu să le lase în urmă și să plece. Ea este reținută de ceea ce este vechi, este cuprinsă de temeri, dar în cele din urmă acceptă Noul. Temerile și îndoielile ei spun: „Nu!”, dar adâncul inimii ei spune „Da!”

Glasul Mirelui o cheamă pe iubita Sa și-i spune: „Vino cu Mine! Vino cu Mine! Lasă în urmă cele vechi, lasă trecutul! Nu te mai lăsa trasă înapoi, nu mai fi legată de trecut; lasă întunericul în urmă! Aceasta ai avut până astăzi, dar acum Mă ai pe Mine. Am venit în casa ta, pentru ca tu să poți veni în Casa Mea.” Apoi, Glasul Mirelui o întreabă: „Vrei să fii a Mea? Dorești cu adevărat să fii a Mea, la bine și la rău, să împărtășim toate lucrurile împreună, să fii alături de Mine, să-Mi crești copiii, să porți Numele Meu, să fim o singură Viață, să iubim și să prețuim împreună toate zilele vieții, acum și pentru totdeauna? Dorești să fii a Mea pentru totdeauna?”

Și Mireasa îi răspunde: „Da, vreau.”

Atunci Glasul Mirelui îi spune: „Eu, Mirele, te iau pe tine, Mireasa Mea, dragostea și viața Mea, să te am și să te țin, să te binecuvânteț și să am grijă de tine, să te

ocrotesc și să fiu tăria ta, să împărtășim tot ceea ce avem, să port toate poverile tale, să te conduc și să te călăuzesc, să-ți ofer bucurie și tot ce ai nevoie, să te iubesc și să nu încetez niciodată să te iubesc, să nu te părăsesc și să nu te uit, indiferent ce se va întâmpla, să fiu Tovarășul tău, cel mai bun Prieten al tău și lubitul tău de acum și până în zilele veșniciei.”

Și glasul Miresei trebuie să-l răspundă și să spună:

„Din această zi, eu, iubita Ta, Te iau pe Tine să fii lubitul sufletului meu, să Te am și să Te îngrijesc, să Te ocrotesc și să mă las ocrotită de Tine; Îți promit să Te iubesc cu toată inima mea, cu toată puterea și cu tot sufletul meu, să am încredere în Tine, să-i uit de toate celelalte lucruri și să mă dedic Ție, prima mea dragoste, să Te iubesc mai mult decât pe propria mea viață, să-Ți fiu credincioasă la bine și la rău, să nu Te părăsesc și să nu Te uit niciodată, ci să fiu tovarășa Ta, iubita Ta din această zi de pe pământ, până în zilele veșniciei.”

„Acum, viața Mea este viața ta, iar viața ta este viața Mea”, răspunde Mirele. „Tu nu mai ești ceea ce erai, nu mai ești rănită, nu mai ești uitată, păcătoasă, învinsă sau rătăcită, învinsă și respinsă, ci ești Mireasa, ești Mireasa Mea. Tu nu mai ești ceea ce credeai că ești și nu mai ești ceea ce cred alții, ci ești Mireasa Mea, de aceea nu lăsa ca nimeni și nimic să te facă să uiți aceasta!”

Astfel, Legământul este pecetluit. Mirele și Mireasa își fac promisiunile unul altuia și întăresc Legământul lor prin faptul că beau împreună un pahar sfânt de vin, iar El îi spune Miresei Sale: „Voi bea din nou cu tine, din acest pahar, când te voi duce Acasă.” Totul se petrece în tăcere, în casa Miresei, în taină. Legământul este pecetluit apoi, conform Tainei, Mirele trebuie să plece din casa Miresei și să Se întoarcă în locul de unde a venit.

Așadar, după ce i-a dat darul Său, moharul, în casa ei, Mirele i-a spus:

„Să nu ți se tulbure inima și să nu te temi, pentru că în Casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, nu ți-aș fi spus că plec să pregătesc un loc pentru tine.”

Astfel, Mirele a părăsit casa Israelului, casa timpului, și S-a dus în Casa Celui veșnic. Cei doi sunt despărțiți acum, dar potrivit Tainei, pe parcursul acestei despărțiri, Mirele îi trimite Miresei Sale un dar. Matanul, darul dragostei Sale, Duhul, pentru a o asigura în legătură cu dragostea Sa, pentru a-i vorbi despre

prezența Sa și pentru a o întări pe perioada despărțirii lor.

Potrivit Tainei, acum ei sunt despărțiți, dar totul este diferit, pentru că ea nu mai este fiica acelei case, ci este Mireasa, este Aleasa Mirelui. Ei trebuie să fie separați, dar motivul este unul singur: ca să se pregătească unul pentru celălalt și pentru veșnicie.

Așadar, acum este timpul pregătirii voastre, dacă-L ascultați pe El, iar Glasul Mirelui vă spune:

„Acum trebuie să stăm separați, dar nu pentru că nu te iubesc, ci pentru că acesta este singurul timp pe care-l am, pentru că într-o zi, timpul se va sfârși și atunci va veni veșnicia. Nu privi lucrurile prin ochii firești, pentru că dacă te uiți la casa ta, este aceeași, dar deși locuiești tot acolo, tu nu mai aparții de ea. Odată, ea a fost tot ce aveai, dar acum ți s-a dat ceva mai bun. Dacă te uiți la circumstanțe, să știi că nu mai aparții de ele, ci ești a Mea. Când privești la trecut, să știi că tu nu mai aparții aceluia trecut; odată, aceasta a fost casa ta, dar acum nu mai este; odată ai fost descurajată, cuprinsă de mânie și de frică, dar acum nu le mai aparții; odată ai fost roabă păcatului, dar acum nu mai aparții de acea casă pentru că ești Mireasa, și nimic din această lume, din această casă, nu mai poate avea putere asupra ta, pentru că nu-i mai aparții, tu ești liberă de toate acele lucruri vechi. Acesta este Legământul nostru, deci stai în El!

Eu am deschis ușile vieții tale, păstrează-le deschise pentru Mine! Acesta este timpul promisiunilor noastre, și indiferent de lucrurile prin care vei trece, să știi că Eu sunt cu tine. Oriunde vei merge, dacă te vei simți departe, să știi că Eu sunt acolo; Eu voi fi cu tine și te voi ocroti. Aceasta este Taina noastră, așadar, întâlnește-Mă în zilele separării noastre în locul nostru tainic, pentru că acesta este timpul făgăduințelor noastre, este timpul când ne dovedim dragostea pe care o avem unul pentru celălalt.

Păstrează-te curată și credincioasă, și păstrează-Mă pe Mine ca prima ta dragoste. Să nu te dăruiești altuia, fiindcă ai fost făcută numai pentru Mine. Viața aceasta, lumea aceasta, nu mai este casa ta, ci este numai camera Miresei. Toate lucrurile prin care treci în viață, fie că sunt bune sau rele, sunt menite să te pregătească și să te facă mai frumoasă, iar Eu voi face ca toate lucrurile să lucreze spre binele tău.

Nu irosi timpul, fiindcă este timpul pregătirii tale și nu te lăsa distrasă de la ceea ce

trebuie să faci, pentru că este singurul timp pe care-l ai la dispoziție. Tu nu ești aici ca să te lași prinsă de lucrurile casei tale, de îngrijorările ei, ci ești aici ca să te pregătești pentru clipa când o vei părăsi, ca să înveți cum să-i spui: „Bun rămas!” Pune deoparte toate pretențiile tale, spune „Bun rămas” ispitelor și durerilor, fiindcă ești aici ca să te faci mai frumoasă și să te pregătești să fii tovarășa Mea pentru veșnicie. În timpul cât te vei pregăti, Eu te voi vizita, fiindcă pregătesc un loc pentru tine, un loc în care te așteaptă bucuria, o Casă care nu se aseamănă deloc cu ceea ce ai cunoscut până acum, deoarece casa ta a fost construită în șase zile, dar noua ta Casă este în construcție de mii de ani. Așadar, ai încredere în Mine că este mai bună. A doua ta Casă este veșnicia. Prima ta casă nu va dăinui, dar a doua este veșnică. Ochii nu au văzut, urechile nu au auzit și inima nimănui nu a putut cuprinde ceea ce a pregătit El pentru tine, pentru că tu ești din acea Casă.

Așadar, oriunde ai fi, amintește-ți că tu nu aparții de locul acela, ci ridică-ți ochii în sus și ține-ți inima trează, fiindcă știi că comoara ta este sus și că nu ți-o poate lua nimeni.”

Mirele ne spune: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.*

Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca , acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14.2-3).

Așadar, potrivit Tainei, zilele despărțirii trebuie să ajungă la sfârșit, iar Mirele trebuie să vină încă o dată, a doua oară.

Prima dată a venit pentru a face promisiunea, iar a doua oară vine să-Și ia Mireasa Acasă și să sărbătorească împreună cu ea.

Așadar, El a făgăduit că va veni din nou, iar cei care Îl primesc, sunt vizitați de El de două ori:

- Prima dată L-au primit în taină, iar din clipa aceea I-au fost credincioși Lui. Prima dată, El a venit în tăcere, fără mult alai;

- dar când vine a doua oară, toți ochii sunt ațintiți asupra Lui. El a spus: *„Vegheați dar, căci nu știți în ce zi va veni Mirele vostru!”* (Matei 24.42). Atunci Îl veți vedea pe Cel pe care L-ați urmat prin credință, pe Cel cu care ați făcut Legământul, pe Cel care era tainic; în ziua aceea, Îl veți vedea cu ochii voștri.

În ziua aceea, Mirele va fi îmbrăcat ca Împărat, va fi îmbrăcat în hainele Sale de in

curat, în toată slava Sa, iar El și însoțitorii Săi: îngerii și sfinții, va face încă o vizită la casa Miresei, dar nu de-a lungul unui sat sau oraș, ci de-a lungul timpului și al spațiului, într-o mare procesiune. Atunci, toți ochii vor fi ațintiți asupra Lui până când va ajunge la casa Miresei; iar ea, Mireasa, voi, trebuie să fie curată, fără pată, frumoasă și pregătită să meargă Acasă.

Atunci vi se va descoperi cine sunteți voi, Mireasa, iar când domnișoarele de onoare vor vedea semnele venirii Lui, vor striga: „Iată, vine Mirele! Binecuvântat este El, Cel ce vine!”

De data aceasta, El va veni să vă întâlnească în slava Sa. El nu va mai intra în casă, ci va sta afară și Își va chema Mireasa zicând: „Vino, iubita Mea, vino cu Mine, căci este timpul să plecăm. Uită trecutul, lasă totul în urmă, părăsește casa tatălui tău, și vino afară să pleci cu Mine. Vino, iubita mea. Nu ai de ce să te temi, pentru că dacă vei merge cu Mine, te așteaptă bucuria și fericirea. Părăsește cele vechi și pășește în cele noi, pentru că iarna a trecut și este timpul bucuriei. De data aceasta, am venit să te duc Acasă.”

Apoi, ea va fi dusă la Mirele său, și astfel, Mirele și Mireasa vor fi împreună. Ea va fi cu El, cu Cel la care v-ați rugat în zilele vieții voastre pe acest pământ, la Cel care v-a răspuns la rugăciuni, care v-a scos din toate greutățile, care v-a păstrat și v-a iubit, și pe care-L veți vedea în ziua aceea.

Atunci, Mirele îi va spune Miresei Sale:

„Scoate-ți vălul, fiindcă este timpul să ne vedem față în față.”

Ea va ezita pentru că își cunoaște vina, cicatricile și cusururile. Dar vă veți da vălul jos și veți sta față în față, iar El vă va șterge toate lacrimile din ochi. Atunci, El va spune: „Nu văd nici o vină, nici măcar una.”

Aceasta este Taina Miresei.

În ebraică, cuvântul „kalah” înseamnă „mireasă”, dar mai înseamnă și „cea desăvârșită”, pentru că ce mireasă nu este desăvârșită în ochii mirelui ei?

Așadar, Mireasa trebuie să învețe să se privească prin ochii harului, ai Mirelui și să devină așa cum o vede El prin harul Său: „Desăvârșita Mea, Desăvârșita Mea!”, pentru că acum, noi ne vedem printr-un „geam”, dar atunci ne vom vedea față în față.

Atunci, El va spune: „A fost o despărțire lungă, dar a venit timpul să mergem Acasă.”

Ce va urma? Îngerii, însoțitorii Lui, vă vor ridica în scaunul de nuntă, împreună cu El, și va începe procesiunea. Și în timp ce vă veți înălța cu El, veți privi în urmă și veți vedea vechea casă, vechea voastră viață pălind, îndepărtându-se tot mai mult. Poverile și necazurile vor rămâne în urmă, iar Mirele îi va spune Miresei: „Nu privi în urmă pentru că nu mai este casa ta. Nu a fost niciodată casa ta, ci a fost doar locul copilăriei tale, al pregătirii tale. De acum înainte, nu vei mai locui într-o casă vremelnică, fiindcă Eu te duc în Casa ta veșnică; de la cele pământești la cele cerești, în Casa pregătită pentru tine.

„Privește!”, va spune El, și noi o vom vedea. Este locul pe care l-a pregătit Mirele pentru noi, este Locul în care v-ați pus inima voastră. Va fi dincolo de orice v-ați imaginat vreodată și veți ajunge acolo printr-o procesiune de nuntă.

Atunci El vă va spune: „Aici nu mai sunt lacrimi și nu mai este bătrânețe; nu va mai fi timp care să treacă și odată cu care să treceți și voi, să păliți și să vă stingeți. Aceasta nu este o casă în care să fii dezamăgită sau să simți nevoie, ci este Casa pe care nu ți-o mai poate lua nimeni niciodată, într-o Țară în care nu mai sunt dureri, pentru că aici nu mai există noapte și întuneric, nu mai sunt necazuri și dureri, respingere sau răni. Aici, toate necazurile din prima casă sunt răscumpărate, și tot ce ai făcut pentru Mine, iubita Mea, este comoara ta pentru totdeauna. Intră, iubita Mea, și bucură-te!”

Apoi, îngerii Săi vor revărsa binecuvântările Sale peste ea și vor spune:

„Binecuvântat ești Tu! Bine ai venit, Mire și bine ai venit Mireasă!”

Atunci veți ști pentru prima dată în viața voastră că sunteți Acasă, iar El vă va lua sub „Huppa”, simbolul Legământului Său. În ziua aceea, El Își va întinde „Chuppah” peste poporul Său, și tot ce este al Lui va fi al vostru, și veți fi Acolo, voi și El, veți fi în prezența Sa, iar El va ridica paharul și va spune: „Acolo jos, acesta a fost paharul Legământului nostru. Atunci ne-am predat viețile unul altuia, iar acum este paharul bucuriei noastre. N-am fost Eu cu voi în toate zilele? V-am părăsit vreodată? Nicidecum, pentru că dragostea Mea este mai tare ca moartea; apele cele mari nu pot s-o stingă și râurile nu pot s-o înece. Am împărtășit acest pahar în credință, iar acum îl împărtășim în bucurie.”

Și îl vom împărți, apoi va veni momentul final.

Cei doi se vor retrage în camera Mirelui, ceea ce vorbește despre o taină pe care nu o putem preumbri; cei doi vor deveni una, ei vor fi una în Duh, iar atunci vom cunoaște tot ce am dorit să știm.

Cele șapte zile de sărbătoare vorbesc de împlinire, de desăvârșirea care va dăinui pentru veșnicie. Acolo va fi o dragoste desăvârșită, o pace desăvârșită și o bucurie desăvârșită, iar Mireasa va fi numită: „Cea desăvârșită.”

Acum, Glasul Mirelui vă cheamă pentru ultima dată și vă spune fiecăruia în parte: „Tu ai venit la existență datorită dragostei Mele și trăiești pentru un singur scop: pentru dragostea Mea; inima ta a fost modelată ca să cunoască dragostea Mea, iar sufletul tău a fost modelat ca să cunoască prezența Mea și nu contează nimic altceva, pentru că tu ai fost creată ca să fii Mireasa Mea. Astfel, în ziua aceea va fi împlinită taina existenței tale, Mireasa Mea, pentru că Eu sunt Dragostea, și Eu te-am chemat să fii iubita Mea, iar acum îți spun: „Uită cine sau ce ești, și adu-ți aminte că ai fost aleasă și pecetluită pentru veșnicie. Stai aproape de Mine, ține-ți inima aproape de Mine, păstrează-ți nădejdea privind spre ziua nunții noastre, și nu uita timpul pe care-l ai la dispoziție și scopul lui, fiindcă va veni timpul plecării, iar atunci vom sta față în față, doar Eu și tu. Fii tare în nădejde și dragoste, iubita Mea, frumoasa Mea, până la timpul nunții noastre. Lasă cele vechi în urmă, lasă ca ușa trecutului să se închidă, pășește afară și ia-Mă de mână, pentru că Mirele îți spune:

„Ridică-te, iubita Mea! Ridică-te, iubita Mea, frumoasa Mea și vino cu Mine, pentru că iată, iarna a trecut, ploile s-au sfârșit, vinul își dă aroma sa, glasul porumbeilor se aude pe tărâmul nostru și a sosit timpul bucuriei! Ridică-te, iubita Mea, frumoasa Mea,” zice Domnul Dumnezeuul tău. „Vino cu Mine și Eu te voi duce într-un loc mai bun, într-o Locuință veșnică, într-o casă ce nu va trece niciodată; te voi aduce Acasă, în dragoste, în bucurie și în pace, iar atunci, tu Mă vei cunoaște pe Mine, iar Eu te voi cunoaște pe tine; Acolo îți voi da dragostea Mea, iar tu Îmi vei spune: „Iubitul meu este al meu, iar eu sunt a Lui.”

Așa va fi, și astfel se va încheia Taina Mirelui și a Miresei. Taina Mirelui și a Miresei va fi completă și va continua din veșnicie în veșnicie, în veci de veci, pentru veci de veci, în veci de veci, iar Mireasa va spune: „Aleluia!” Iubita Sa va spune: „Aleluia!” Mireasa Sa va spune: „Aleluia! Aleluia! Aleluia!” Ridică-te, Mireasă!

Veniți să-L laudăm pe Domnul! Te laudăm, Tată, și spunem: „Aleluia! Aleluia! Aleluia!” Mireasa Ta, te laudă, Doamne, Mireasa Îl laudă pe Mirele ei: „Aleluia! Aleluia! Aleluia! Te laudăm, Doamne!”